

et reent administrativt og vilkaarligt Skjøn. Naar den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds atter er kommen tilbage paa Skjonnene, som de omtales i § 11, saa er det dog virkelig ikke retfærdigt at anse over en Lov, som bestemmer, at der istedetfor Skjøn uden Grunde skal gives et Skjøn, ledsaget af Grunde; hele Forskjellen er, at efter det nu Bestaaende tages der en Beslutning efter et Skjøn uden nogensomhelst Control, og uden at der gives Grunde for dette Skjøn; Lovforslaget derimod afløser denne Tilstand med et af Grunde ledsaget Skjøn. Jeg troer heller ikke, at en anden Indvending, der er reist mod denne Lov, først af den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer), er aldeles retfærdig. Det er ganske vist, at her ikke er i det Enkelte gaaende Bestemmelser, men det vil erindres, at vi dog ikke ere saa aldeles uklare med, hvad Loven tilsigter. Naar det ærede Medlem vil læse § 8 i det oprindelige Udkast, som gik ud ved Landstingets Beslutning, saa vil han deri finde endeel almindelige Antydninger netop om, hvad man har tænkt sig, at Vedtægterne skulde optage. Det andet Thing har naturligvis ikke ved at udskyde denne Paragraph villet sig, at det ansaae de givne Antydninger som et naturligt Stof for Vedtægterne, men det har troet det rigtigt ganske at udskyde Alt om Vedtægternes Forfattelse, og overlade det til de kommunale Autoriteter, med et Beto hos Justitsministeren, at afgjøre de Spørgsmaal, der vedrøre dem, eller give dem Beto med Hensyn til det, Justitsministeren foreslaaer. Der er altsaa lagt en betydelig Myndighed i de kommunale Autoriteters Haand, men netop en Myndighed, der kan anvendes til at lempe Loven efter de særlige Forhold. Jeg troer saaledes, at de forskjellige Indvendinger, der ere giorte, ere ubegrundede, og i altsald vil det jo staae i ethvert Medlems Magt at søge Loven ændret efter sin Ansuelse. Jeg vil kun gjentagende lægge paa Sinde; om det virkelig er rigtigt og klogt bestandig at udskyde alle Forholdsregler af denne Natur, og altsaa at vedblive at leve under et fuldkommen ulovbestemt, vilkaarligt Herredømme, istedetfor at

komme ind under Lovregler, og i et ordnet Forhold.

Alberti: Naar et Lovforslag har et saa almindeligt Indhold som det foreliggende, saa kan der vistnok disputeres meget om, hvilke Virkninger der vil fremkomme, naar det vedtages. Det kan jo ikke betvivles, at disse Virkninger for en stor Deel ville komme til at afhænge af Vedtægterne, der jo, som det siges, skulle give Loven dens egentlige Indhold. Jeg vil nu slet ikke betvivle, at Justitsministeren vil være istand til at gjøre gode Forslag til Vedtægterne, skjøndt jeg rigtignok ikke troer, at Forventningerne kunne være de meest lovende, naar man nemlig skal slutte fra de Arbejder af den Slags, der hidtil ere komne fra Ministerierne; jeg skal blot her eksempelvis nævne Indenrigsministerens bekendte Vedtægt angaaende Fattighuse, der nok er det sidste Stykke Arbejde af den Slags, som Ministerierne have leveret. Men i alt Fald er det dog klart, at vi her ere isærd med at give en Lov, der udruster en vis Art Autoriteter med en Myndighed, som aldrig ved den danske Lovgivning har været tillagt nogensomhelst Autoritet; at vi udruste en Autoritet, som vi neppe engang kjende af Navn, med en hidtil ukjendt Myndighed. En saadan Myndighed give vi ved at vedtage Loven, og hvad gjøre vi mere, dersom vi vedtage den ganske som den foreligger? Vi træffe ingen Garantier, vi opstille ingen Betyggelse imod disse Autoriteters Misbrug af deres Myndighed; ikke engang under sædvanlige Forhold kan selv den meest underordnede af disse Autoriteter, Sundhedscommissionen, efter Lovforslaget standses i at faae sine Befalinger udførte; der er idetmindste i § 9 en Bestemmelse, som gaaer ud paa, at Sundhedscommissionens Befalinger i visse Tilfælde uvægerligen skulle følges uden at kunne standses ved Paaklage til Sundhedsdirectionen, hvis Befalinger i alle Tilfælde uvægerligen skulle følges. Man vil vel sig, at efter Lovforslaget skulle Commissionerne og Directionerne give Grunde for deres Skjøn, og at manbagefter kan gaae til Domstolene; hvorledes disse Grunde ville blive, er det van-